

Als Schelpen In Het Zand

Frank Boeijen

En de wind die waait
De gedachten weg
De schildpad drinkt de tranen
Van het land zo ver

Waar de vader is verdwenen
Achter de horizon
Als een zwaluw opgestegen
Hij met een glimlach vertrok

In de nacht verschijnt hij
De ogen open zo wijd
In de morgen verdwijnt hij
Met de stralen van de zon

Het is in mijn hart geschreven
Die lange laatste dag
Toen wij samen achterbleven
Als schelpen in het zand

De monnik spreekt zijn gebeden
Voor de rusteloze ziel
Die de hemel niet kan vinden
Door de wolken niet kan zien

Er zijn ontelbare vragen
geschreven in de lucht
Als de wind gaat waaien
Komt het antwoord terug

Dat alles is beschreven
In het water in het vuur
Als de angst is verdwenen
In het laatste uur

Het is in mijn hart geschreven
Die lange laatste dag
Toen wij samen achterbleven
Als schelpen in het zand